עיריית רמת-גן

ישיבת הנהלת עיר מורחבת מס׳ 9

מיום ראשון, ל׳ בניסן תשע״ט (05.05.2019) בשעה 08:30

באולם מועצת העיר

משתתפים: עו"ד כרמל שאמה הכהן – ראש העיר, מר ליעד אילני – מ"מ רה"ע, מר אדם קניגסברגר – סגן ראה"ע, עו"ד דוד מנחם – סגן רה"ע, מר צחי זליכה – משנה לרה"ע, גב' מירה שנן – יו"ר מועצת העיר, עו"ד חיה מנע – חברת מועצת העיר.

חסרים: עו"ד רועי ברזילי – סגן רה"ע, עו"ד גלעד שריר – משנה לרה"ע, מר משה רווח – משנה לרה"ע, מר אלי מוסרי – חבר הנהלת העיר.

נוכחים: מר משה בודאגה – מנכ"ל העירייה, מר עזרא נחום – סמנכ"ל תפעול, גב' מאיה פלומבוים – רמ"ט רה"ע, מר גרשון טוסק – גזבר העירייה, אינג' סיגל חורש – מהנדסת העיר, עו"ד דוד שואקה – היועץ המשפטי, גב' אורית איתיאל – מ"מ מנהלת אגף החינוך, גב' לבנת נזרי – מ"מ דוברת העירייה, גב' מירב שוורץ – מתאמת פעילות הנהלת העיר ומועצת העיר, עמליה כהן – מנהלת מח' תכנון וארגון עירוני, גב' רחל מרום.

מוזמנים נוספים: מר שמעון שומרוני – מנהל אגף ביטחון ואכיפה, מר אלברט אוחיון – מ"מ מנהל אגף שפ"ע.

סדר יום:

1. **אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס' 8.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה
2. **אישור שינוי מעמד ממנהל מדור תרבות תורנית למנהל מחלקת תרבות יהודית.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה
3. **אישור תשלום למר הלל פרטוק**
   מציג: מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה
4. **להקות עירוניות – העברת אחריות על הלהקות העירוניות ממחלקת התרבות לחברת מפעלי בית עמנואל.**
   מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר
5. **אישור נסיעת להקת המחול העירונית לפולין.**
   מציג: מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה
6. **עדכון נסיעה ל"ברנטי" – דני גולדשטיין במקום צחי זליכה. עלויות הנסיעה ללא שינוי.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה
7. **ניהול הקצאת מקלטים ציבוריים.**
   מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה
8. **אישור תשלום לאלי כהן הדברות.**
   מציג: מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה.

מר ליעד אילני: בוקר טוב חברים. אני פותח את ישיבת הנהלה מספר 9.

1. אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס׳ 8. מציג: מר ליעד אילני, מ״מ ראש העיר ויו״ר הקואליציה

מר ליעד אילני: סעיף ראשון על סדר היום – אישור תקציר החלטות ישיבת הנהלה מספר 8. הופץ לכולכם הפרוטוקול מבעוד מועד. האם יש הערות?

מאושר פה אחד. תודה.

החלטה: **מאשרים תקציר החלטות ישיבת הנהלה מס׳ 8.** **הצבעה: מאושר פה אחד.**

מר ליעד אילני: אני מבקש כרגע, לפני הסעיף השני, לקבל ממנכ״ל העירייה עדכון על המצב הביטחוני. תודה.

מר משה בודאגה: אני לא מתייחס לכל מה שקורה בדרום. אתם בטח שומעים, מעודכנים. רק לגבינו. הנה, שומרוני הגיע, תיכף הוא ישלים. שומרוני, אני מתחיל ואתה תמשיך.

סה״כ לגבינו אין שום שינוי. לומדים כרגיל, ותיכף אני אתייחס לנושא הלימודים, אי אתמול קיימנו דיון לגבי המבנים, לגבי הגנים ובתי הספר שנמצאים במבנים יבילים.

נתחיל בזה שמבחינתנו הכול כרגיל. אנחנו נערכים, בודקים. אנחנו מוכנים לפתיחת מקלטים. אם נצטרך נפתח את זה כמו שצריך, בינתיים לא פותחים מקלטים ולא עושים שום פעולות נוספות. אין בעיה של לימודים וכו׳.

בעצם שני נושאים מעסיקים אותנו, שני נושאים מרכזיים בחירום:

אחד זה פתיחת מקלטים, מתי פותחים מקלטים; כמה זמן ייקח לנו עכשיו, שעה? שעה בערך. אבל אנחנו צריכים לדעת מראש כדי לא להגיע לשעה הזו.

והדבר השני – מערכת החינוך – כן לומדים, לא לומדים, איך לומדים, אלה שתי הסוגיות הכי קשות ולגביהן אנחנו צריכים להיות עם יד על הדופק כל הזמן.

לגבי מערכת החינוך – אתמול בערב קיימתי דיון עם אנשי מערכת החינוך. ראש העיר נתן הנחיה לא ללמוד במבנים יבילים עצמאיים שאי אפשר להגיע למבנה מוגן. כתוצאה מכך ישבנו עם אגף החינוך, עברנו על כל גני הילדים וסה"כ יש לנו 3 כיתות שנמצאים בקטגוריה הזו והחלטנו להעביר את 3 הכיתות האלה לבתי ספר. הדבר הזה סוכם אתמול בערב. כל מי שהיה צריך לדעת קיבל את ההנחיה. היום בבוקר היו אמורים לעבור לבתי הספר 3 הגנים האלה. הם גם קיבלו תגבור של סייעת לכמה ימים, מתוך ה'פולי' סייעות שלהם וכמובן באחריות מחלקת גני ילדים ואגף החינוך. כל המבנים היבילים בבתי הספר התיכוניים והיסודיים, ימשיכו ללמוד בהם כרגיל, אבל ייערכו לעבור במהירות לתוך הבניינים. זה באחריות מנהלי בתי הספר. גם לכך ניתנה הנחיה וכמובן הם צריכים לתרגל את זה כדי לעשות את זה מהר כשנקבע שצריך לבצע את זה.

מעבר לזה, שומרוני, תעדכן מה קורה במדינה ומה אתה יודע מעבר לזה. בבקשה.

<u>מר שמעון שומרוני:</u> המודיעין גלוי לכולנו בתקשורת, הוא לא חדש. סך הכול מבחינת ה'חמאס', הירי שלהם מכוון עד 40 ק"מ, ובהסכמה או שלא בהסכמה הם לא גולשים מעבר לזה, ובהתאם לכך היו הערכות המצב אתמול ברמה הצה"לית מול פיקוד העורף. גם ראש העיר וגם אנוכי היינו מול פיקוד העורף כל הזמן.

הכנו לצורך העניין את פותחי המקלטים, גם במוסדות החינוך וגם אצלי, באחריות שלי.

לגבי גני ילדים, תראו, הסוגיה של גני הילדים, שלא תתבלבלו, אין לנו מקלטים בגני הילדים. ואם נצטרך לתת מענה לכל אותם גנים ללא מקלטים, זה אומר שאנחנו מעבירים את כולם לבתי הספר וזו לא הכוונה. פיקוד העורף יצא בהנחיה הכי מוגן שיש, ומי שלא עומד בהכי מוגן שיש זה בעצם אותם 3 גנים שאתמול המנכ"ל עשה את הערכת המצב.

יש סוגיה של גנים פרטיים, שלנו, הרשות המקומית, למרות שפונים אלינו, אנחנו לא נותנים מענה לגנים פרטיים. זו סוגיה שהיא ברמה הארצית. במידה ותינתן הנחיה ברמה הארצית. הרי אנחנו יכולים לשלוט בזה, לא שאנחנו לא יכולים לשלוט בזה. אם נצא בהנחיה שרישוי עסקים לגן ילדים

מחייב מקלט, זה אומר שגם אנחנו מחויבים למקלטים בגנים שלנו. וזו סוגיה שעולה בכל הארץ ואין מענה כרגע לכל אותם גנים עם מקלטים.

יש גנים של מוסדות מדינה, כמו משרד הרווחה, משרד התעסוקה, נעמ"ת, ויצ"ו, כל אלה, לאלה אנחנו נותנים מענה בייעוץ. בשלום הגליל נתנו להם מענה, ל-3 או 4 נתנו מענים בבתי ספר, אלה שהיו ברמה של אותם 3הגנים כמו שיש לנו כרגע. כל השאר הם בדיוק כמו הגנים האחרים שלנו.

מבחינתנו אנחנו ערוכים, מוכנים. הערכת מצב מפקד מרחב גם כן תיערך בצהריים. אני משתתף שם. אין מעבר לזה שום דבר.

מר ליעד אילני: או קיי, תודה. יש שאלות?

גב' מירה שנן: לי יש שאלה. לגבי כל שאר בתי הספר, אני לא מדברת על הקטנים, במצב חירום, שאר בתי הספר שיש בהם יבילים, יש פיתרונות לפינוי?

מר שמעון שומרוני: אתמול בהערכת המצב ניתנו הנחיות לכל אותם בתי ספר שיש בהם יבילים, להעביר. יש לנו בית ספר אחד שלא עבר, הוא היה צריך לעבור,

מר משה בודאגה: תקפיא את זה בינתיים.

מר שמעון שומרוני: הקפאנו את זה.

גב' מירה שנן: לא הבנתי. מה אמרת?

מר שמעון שומרוני: הוא היה צריך לעבור לצורך שיפוצים למבנה יביל. מקפיאים אותו.

מר משה בודאגה: של הרב ניסן.

גב' מירה שנן: בסדר. 100%.

עו"ד דוד מנחם: סליחה, לא הבנתי. מה אמרת?

מר שמעון שומרוני: לטובה. לטובה.

מר ליעד אילני: כשאומרים על הרב ניסן ועל תלמידיו,

מר שמעון שומרוני: הכול לטובה.

מר ליעד אילני: אנחנו סומכים על,

מר משה בודאגה: היה צריך לעבור בימים האלה. אנחנו נדחה את זה עד גמר המלחמה הקטנה הזאת.

מר ליעד אילני: אנחנו סומכים על הקדוש ברוך הוא, אבל 'ושמרתם לנפשותיכם'.

מר אדם קניגסברגר: היחיד שנפגע במקרה הזה ונהרג, הוא אחד יראי שמיים. הוא יצא החוצה לראות את השמיים.

עו"ד דוד מנחם: מאיפה הבדיחה הזאת?

מר אדם קניגסברגר: לא, זו אמת.

מר ליעד אילני: חברים, תודה. היתה לנו כבר ישיבת מועצה השבוע.

2. אישור שינוי מעמד ממנהל מדור תרבות תורנית למנהל מח' תרבות יהודית.

מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

<u>מר ליעד אילני:</u> סעיף 2 על סדר היום – אישור שינוי מעמד ממנהל מדור תרבות תורנית למנהלת מח' תרבות יהודית. אני רוצה להסביר בדיוק את מהות השינוי.

אנחנו סיכמנו, גם בהסכמים הקואליציוניים וגם על ידי ראש העיר אל מול כל הגורמים הרלוונטיים, שבסופו של תהליך יהיו 2 מחלקות שעוסקות בתרבות לציבור הדתי והמסורתי. מחלקה אחת היא מחלקת תרבות תורנית, והמחלקה השניה היא מחלקת תרבות יהודית. בעבר היתה מחלקת מורשת ישראל, המחלקה הזאת בוטלה ונסגרה.

במצב הנוכחי כיום יש מחלקת תרבות יהודית, שהיא היתה בעבר מחלקת מורשת ישראל, בראשה עומד טוביה, ויש את מדור תרבות תורנית של משה רביבו. אנחנו רוצים לייצר מצב שיש שתי מחלקות – מחלקת תרבות יהודית ומחלקת תרבות תורנית. מדובר כמובן בתקן קיים, זה רק שינוי מעמד. אנחנו יוצאים למכרז של מנהל מחלקת תרבות יהודית. ובהמשך, במצב הסופי, כפי שאמרתי, יהיו מחלקת תרבות יהודית ומחלקת תרבות תורנית. זה המצב הסופי. האם יש שאלות בנושא הזה?

<u>עו"ד חיה מנע:</u> כן, לי יש. אני מתנצלת, הקול שלי אבד קצת. לא צעקתי על אף אחד, פשוט התקררתי.

בהתאם להסכם העבודה שנחתם עם טוביה, הגדרת התפקיד שלו היא – מנהל מחלקת תרבות תורנית. לכן אני פשוט תוהה איך זה מסתדר עם ההסכם.

<u>מר ליעד אילני:</u> אנחנו לאחר המכרז נעשה הצרחה. יוציא מנהל אגף משאבי אנוש מכתב בן שורה אחת, שבו הוא מודיע לטוביה שהחל מהיום הוא עומד בראש מחלקת תרבות יהודית ולמי שלא ייבחר במכרז למחלקת תרבות יהודית יקבל מכתב שהוא עומד בראש מחלקת תרבות תורנית. יש פה איזו שהיא הסדרה של הגדרות. זה הכול.

<u>עו"ד חיה מנע:</u> כן, אבל טוביה לא יצטרך להתמודד על המכרז. יש לו ותק של הרבה מאד שנים ו -

מר ליעד אילני: טוביה הוא מנהל מחלקת תרבות תורנית והוא יקבל מכתב בעוד כחודש אני מעריך.

מר אדם קניגסברגר: הוא מנהל מדור.

מר ליעד אילני: לא, טוביה הוא מנהל מחלקה. הוא יקבל מכתב בעוד חודש ממנהל אגף משאבי אנוש ששינו את שם המחלקה בראשה הוא עומד מתרבות תורנית לתרבות יהודית, ללא תוספת בשכר.

עו"ד חיה מנע: או קיי, תודה.

מר ליעד אילני: ללא שינוי בתנאים.

מר שמוליק פרקש: בסופו של דבר אין פה תוספת שכר, כי נסגרה מחלקה אחת בבית עמנואל. יש פה איזה שילוב של מה שנאמר גם בסוף שבוע האחרון, על סך העלות על המשרות האלה יש גם קליטה של חצי משרה של עובד במחלקה לקידום הקהילה הגאה. סך המשרות ביחד לא יעלה על שתי משרות, גם כי זה שם קליטה של חצי משרה, המחלקה לקידום הקהילה הגאה.

מר גרשון טוסק: שמוליק, איך יכול להיות שאין שינוי בשכר, כשאתה עובר ממנהל מדור למנהל מחלקה?

מר שמוליק פרקש: אני אסביר.

מר ליעד אילני: אני אסביר לפני כן כי שכחתי לומר. יש את זאב יוריש, מנהל מחלקת מורשת ישראל ב-מב"ע, שהעירייה משלמת את שכרו בנוסף לתקורה גם. הוא סיים את עבודתו ב-מב"ע. אנחנו מפסיקים את המחלקה הזאת, את קיום המחלקה הזאת ב-מב"ע.

מר שמוליק פרקש: סוגרים אותה.

מר גרשון טוסק: יוריש פורש.

מר ליעד אילני: פרש כבר. הוא כבר מ-1 באפריל לא עובד, ואפילו הרווחת את התקורה.

מר שמוליק פרקש: יש פה אפילו קצת עודף.

עו"ד חיה מנע: מה לגבי, סליחה שניה, עובדת נוספת במחלקה, מירי שלמה, זה נשאר אותו דבר? היא עוברת?

מר שמוליק פרקש: ללא שינוי.

מר אדם קניגסברגר: לי יש שאלה, לא קשורה לשכר. מדוע אנחנו צריכים שתי מחלקות כאלה? לי מספיק מחלקת תרבות יהודית ולשלב בתוכה גם את, נקרא לזה, לא מחלקה, משרד לתרבות,

מר ליעד אילני: נכנס האיש שיוכל להשיב לך על השאלה הזאת.

מר אדם קניגסברגר: לתרבות מזרחית, תרבות יהודית, תרבות תורנית – כולם תחת מחלקה אחת. למה אנחנו צריכים בארץ ישראל כל כך הרבה מחלקות?

עו"ד חיה מנע: אדם, אתה מאתגר אותי עם הקול שלי היום בבוקר, אבל אני אומר לך שעשיתי תחקיר מקיף על העניין,

מר ליעד אילני: זה צעקות על אביהוא או צעקות על דוד?

עו"ד חיה מנע: לא, לא, הבהרתי, אני התקררתי. לא צעקתי על אף אחד. אבל אני אומרת, אני עשיתי תחקיר מה קורה ברשויות אחרות, בדקתי את הנושא. קודם כל, מדובר בקהל יעד שונה. ונוסף לכך, זה מה שקיים בכל הרשויות האחרות, מתוך הבנה שזה לא אותו דבר.

מר אדם קניגסברגר: לי אין בעיה שכל אחד יקבל את שלו, תחת מחלקה אחת,

עו"ד חיה מנע: זה לא נהוג.

מר אדם קניגסברגר: סליחה, יש אגף חינוך ובתוכו יושבים גם חינוך דתי וגם חינוך חילוני. ברגע שיש כל מיני מדורים, יש לנו בעיה. אני מדבר גם מתוך, המבקר לא נמצא, מתוך קריאת דו"חות הביקורת, מה שקורה בכל המחלקות האלה.

עו"ד חיה מנע: מה שמקובל בתל אביב וברשויות אחרות זה שיש שתי מחלקות נפרדות.

מר ליעד אילני: יש תשובה ממנכ"ל העירייה.

מר משה בודאגה: אדם, כשכולם יתפללו בבית כנסת אחד – זה מה שיקרה.

מר אדם קניגסברגר: לא. כל אחד שיתפלל בבית הכנסת שלו ויהיו תחת מחלקה אחת. תחת רב אחד, תחת מחלקה אחת. רב עירוני אחד, מחלקה אחת.

עו"ד דוד מנחם: חברי"ה, נושא של דת לא צריך לקחת הרבה זמן. אפשר להתקדם איתו קדימה.

מר אדם קניגסברגר: הלאה. קדימה.

מר ליעד אילני: או קיי. יש שאלות נוספות בעניין הזה? טוב, אז כפי שהובהר, מדובר אפילו בחיסכון. אני מבקש שבעקבות ישיבת ההנהלה ייצא מכתב לגזברות שמורה להם להפסיק לתקצב את המחלקה למורשת ישראל ב-מב"ע.

מאושר פה אחד? תודה.

החלטה:

מאשרים שינוי מעמד ממנהל מדור תרבות תורנית למנהל מחלקת תרבות יהודית.

הצבעה: פה אחד

3. אישור תשלום למר הלל פרטוק

מציג: מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה

מר ליעד אילני: סעיף 3 – אישור תשלום למר הלל פרטוק. בודאגה או גיל, מי מציג?

עו"ד גיל סימנהויז: בחודש יולי 2017, מאחר ודוברות העירייה אז לא ידעה לתת מענה לכלל התאגידים, התקשרה לשכת התאגידים בהסכם למשך שנה עם הלל פרטוק שנתן שירותי יחסי ציבור ודוברות לכלל התאגידים, בתשלום של 10,000 שקלים לחודש פלוס מע"מ. ביולי 2018 הסתיים ההסכם. ניתנה הודעה לספק על סיום ההסכם, הוא גם ידע. בפגישה שהיתה לו עם ראש העיר והדוברות דאז הם ביקשו ממנו להמשיך לתקופה נוספת, מאחר ואי אפשר היה לצאת למכרז. הוא המשיך לעבוד עד חודש נובמבר. הוציא חשבוניות שלא שולמו, מאחר ומבחינתנו, מבחינת לשכת התאגידים ההסכם נסגר. והיום הוא דורש את התשלום עבור אותם 5 חודשים, זה כמעט 59,000 שקלים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: טוב, נראה לי שזה מקרה מאד פשוט של חיוב אישי. אם מישהו אישר הוצאה לספק ואין כיסוי תקציבי בשנת 2018, אני לא רואה למה אנחנו צריכים לשלם את זה. זה מאד ברור. בטח על משהו

שהוא לא חירום, להביא איזה מיגונית בשעת חירום. על דוברות של תאגידים. זו דעתי. אבל יגידו החברים את דעתם.

מר אדם קניגסברגר: האם יש הסכם שהוא ימשיך 5 חודשים? האם יש משהו בכתב?

עו"ד גיל סימנהויז: לא.

מר אדם קניגסברגר: אם אין משהו בכתב, למה אנחנו צריכים לכבד את ההסכם הזה? אם יש משהו בכתב ומגיע לו – זה בסדר. אין ויכוח.

מר ליעד אילני: יש פה שתי חלופות למעשה, אדם. הספק עמד אל מול גורמים בכירים בהנהלת העיר ונאמר לו – תמשיך לעבוד, נשלם לך בהמשך. אנחנו יכולים להחליט אחת משתיים: או שלא משלמים לו ואומרים לו – לך תבקש את הכסף ממי שהבטיח לך; או שאנחנו משלמים לו על סמך עדותם של מספר גורמים בכירים דאז והיום. אבל לפי הצעת ראש העיר, פונים למשרד הפנים בבקשה לחייב באופן אישי את מי שהבטיח מה שהבטיח ללא סימוכין בכתב.

מר אדם קניגסברגר: זה אותו דבר.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תראה, גם לי לפעמים יש סיטואציות כאלה, שאין לי כיסוי תקציבי, אבל אני יודע שאם אני מאשר משהו ואני אומר לאדם – תתחיל, כי חשוב לעיר – אני יודע שאני לוקח על עצמי אחריות שאם לא יהיה לשלם לו את זה, ואני אומר לו את זה, אני אשלם לך את זה אישית. היו לי סיטואציות כאלה עם ספקים וכמובן זה לא במיליונים, שכדי לייעל ולא להיתקע בבירוקרטיה ועד שמוצאים מקור תקציבי ועד שזה, אמרתי לאדם אחד או שניים – תעשו את העבודה, אני אחראי. מקסימום אני משלם את זה כתרומה לעיר.

אבל פה אני רואה משהו שלנו אין סיבה וגם אין לנו כל כך הרבה יכולת לשלם את זה. זה לא שאנחנו עכשיו שופעים בעודפים. ולכן, או שהספק יוותר למי שהזמין ממנו, או שהוא יתעקש, אז הוא צריך לפנות למי שאישר לו. זו דעתי. אם הוא יתעקש לתבוע את עיריית רמת גן ועיריית רמת גן

ייפסק שהיא צריכה לשלם, אז היא תשלם, אבל היא תפעיל חיוב אישי. זו דעתי.

מר אדם קניגסברגר: אני תומך בדעתך.

עו"ד גיל סימנהויז: יכול להיות, ראש העיר, שאנחנו כבר בשלב הזה צריכים מצד אחד לשלם ומצד שני לדרוש את החיוב. כי אם הספק יגיש תביעה, ואני מעריך שהוא יגיש, כי זה סכום לא מבוטל עבורו,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יכול להיות.

מר משה בודאגה: אנחנו נשלם את זה.

עו"ד גיל סימנהויז: אנחנו נצטרך להגיע לבית המשפט, ואם אני אעלה על דוכן העדים אני אצטרך להגיד ש –

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רק האמת. ברור.

עו"ד גיל סימנהויז: אמרו לו להמשיך לעבוד והוא עבד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני מניח שאין מחלוקת על העובדות, יש רק מחלוקת,

עו"ד גיל סימנהויז: לכן זה תיק שכנראה סופו של דבר אנחנו נצטרך לשלם אותו. אז יכול להיות שמוטב לשלם אותו ובמקביל לטפל במה שצריך לעשות.

מר ליעד אילני: אני אשמח לחוות דעתו של שואקה בבקשה.

עו"ד דוד מנחם: ליעד, אולי עדיף את הנושא הזה לא להעלות בפרוטוקול, שלא יעשה בזה שימוש לבית משפט.

מר ליעד אילני: אין מחלוקת על העובדות.

מר משה בודאגה: אני רוצה לומר מילה. תראו, אם ראש העיר מחליט, וזה לא משנה איזה ראש עיר, צריך לתת לו גיבוי. זה קרה בעבר וזה גם יקרה בעתיד, ולכן אני לא חושב שבסכום כזה, ראש העיר, אני חושב שרשאי לקבל החלטה, ולפי שיקול דעתו, ואני חושב שצריך לתת לו גיבוי.

מר ליעד אילני: שואקה, יש איזו שהיא המלצה בנושא?

התשובה היתה לא – לתמליל. מה ההחלטה שלך, ראש העיר?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני אמרתי, זו עמדתי. אני שמעתי מה שהמנכ"ל אמר, מכבד מאד את עמדתו, ועדיין אני חושב שיש איפה שהוא שצריך למתוח את הגבול, כי אנחנו אחרי כבר כמה דברים ששילמנו ושלא היינו חייבים לשלם, לא היינו צריכים לשלם, צריך איפה שהוא למתוח פה את הגבול. ויש עוד דברים ברקע שאני לא רוצה לפרט.

מר ליעד אילני: אגב, בהנחה ומשלמים, מאיזה תקציב זה אמור להיות משולם?

מר אדם קניגסברגר: רגע, כרמל, מי בסופו של דבר אישר לו את זה, ראש העיר או אתה?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ראש העיר.

מר אדם קניגסברגר: ראש העיר אישר לו? בסדר.

מר ליעד אילני: מאיזה תקציב זה אמור להיות משולם? השארתם פה איזה שהוא 'בלנק'.

עו"ד גיל סימנהויז: כפי שכתוב במכתב, בתקציב 18 היה כסף לתשלום של הדבר הזה, אבל התקציב נמחק. היה תקציב.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא הבנתי מה זה היה תקציב ונמחק.

מר אדם קניגסברגר: מה זאת אומרת היה תקציב?

מר משה בודאגה: במסגרת תקציב 2018 היה תקציב לשלם. אם היו משלמים את זה ב-2018, היה אפשר לשלם את זה. מאחר והסתיימה השנה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא הבנתי. שהגזבר ידבר.

מר גרשון טוסק: הגזבר לא רוצה לדבר. הגזבר יכול לשלם מה שיש תקציבי, יש אישור, יש הזמנה חתומה ומסודרת. ברגע שאין,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, לא הבנתי, אז היה פה אישור והזמנה?

מר אדם קניגסברגר: לא, אין.

מר גרשון טוסק: אני מסביר. ברגע שלא היתה הזמנה, אין חוזה, אין שום דבר – אנחנו עצרנו את התשלומים. אנחנו יצרנו את הבעיה, אבל אני עובד על פי חוק. לכן, ברגע שעצרתי התחילו כל הדיונים והדיונים התחילו כמה חודשים אחרי. אם ביולי עצרנו, באוגוסט הוא עבד ולא קיבל והיה בא בתחילת ספטמבר – למה לא שילמתם לי? אני עוצר – יכול להיות שהנזק היה הרבה יותר קטן. הוא לא עצר והוא המשיך לעבוד.

מר אדם קניגסברגר: היה לנו מקרה כזה גם בחברה המוסיקלית, לא זוכר איך הם קוראים לעצמם,

מר משה בודאגה: מרכז המוסיקה.

מר אדם קניגסברגר: בתזמורת, כן, וגם שם שילמו בהוראה מפורשת שלא ישלמו. אנשים עושים מה שהם רוצים לפעמים, לא על פי הנוהל התקין. אני חושב שאנחנו צריכים להפסיק את זה.

מר ליעד אילני: אני מציע, אדוני סגן ראש העיר, להתקדם בנושא. ממה שאני מבין וזו ההמלצה שלי, היות וגם הדברים של הגזבר וגם העדר הדברים של היועץ המשפטי מדברים בעד עצמם, אני חושב שאין מנוס, היות ואין כרגע גם תקציב לקחת מזה, שתגיע איזו שהיא דרישה שלו לתשלום ואז נטפל בזה כאיזה שהוא,

מר אדם קניגסברגר: rest case.

מר ליעד אילני: לא, אני אומר, איזו שהיא פשרה, איזו שהיא החלטה של בורר או הליך משפטי כזה או אחר. ואז כנראה גם יימצא המקור התקציבי. כרגע אין מקור תקציבי לשלם את זה לפי הבנתי.

עו"ד דוד מנחם: אבל אני רואה שגיל כתב בשורה האחרונה שלו שיש סעיף תקציבי של לשכת התאגידים – יתרת תקציב לתשלום הסכום הנ"ל.

עו"ד גיל סימנהויז: דיברנו על זה.

מר ליעד אילני: אבל לקחו לו אותו כבר.

עו"ד דוד מנחם: היה צריך לכתוב שהתקציב נמחק. את זה אמרת בעל פה, אבל במכתב,

עו"ד גיל סימנהויז: המכתב מ-18,

עו"ד דוד מנחם: אז צריך לעדכן.

מר אדם קניגסברגר: רגע, יש מכתב או אין מכתב?

עו"ד דוד מנחם: יש מכתב, ולכן אני העליתי את מה שהעליתי, להראות שהמכתב לא משקף את המציאות העובדתית משפטית.

מר ליעד אילני: או קיי, אז ההחלטה שאני מציע היא כזו: אנחנו לא מאשרים את התשלום בהעדר מקור תקציבי. ככל ונידרש לעניין, נקבל החלטה בהמשך.

מאושר פה אחד? תודה.

החלטה:

לא מאשרים תשלום בסך של 58,500 ₪ כולל מע"מ עבור מתן שירות דוברות ותקשורת לכלל התאגידים בחודשים יולי עד נובמבר 2018, למר הלל פרטוק, בהיעדר מקור תקציבי, וככל ונדרש לעניין נקבל החלטה בהמשך.

הצבעה: פה אחד.

4. להקות עירוניות – העברת אחריות על הלהקות העירוניות ממחלקת התרבות לחברת מפעלי בית עמנואל.

מציג: מר כרמל שאמה הכהן, ראש העיר

מר ליעד אילני: סעיף 4 – להקות עירוניות – העברת אחריות על הלהקות העירוניות ממחלקת התרבות לחברת מפעלי בית עמנואל. ראש העיר יציג את עיקרי העניין ואז נפתח דיון.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הלהקות העירוניות, אני לא מדבר דווקא על להעביר לבית עמנואל, מדובר על העברת אחריות והכפפה לגב' ליאורה עשור, שעשתה את התפקיד בעבר בהצלחה רבה. ודיבר איתי משנה לראש העיר צחי זליכה בסוף השבוע, והעלה טענה – למה זה צריך להיות בבית עמנואל? אמרתי לו שמבחינתי זה לא חייב להיות בבית עמנואל. להיפך, אמרתי, כל תחום התרבות, גם המזרח וגם כל שאר הדברים, אירועים וזה, יעברו בסוף מתחת לאגף קשרי קהילה, וגם הלהקות מבחינתי.

עו"ד דוד מנחם: מצוין.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ולכן, כל המשמעות של ההחלטה שקיבלנו, והמשנה בזמנו, באותה עת המשנה למנכ"ל העירייה סיגל חורש הוציאה הודעה בעניין, היתה להחזרת האחריות לליאורה עשור. אני לא יודע איך עושים את הפרוצדורה, אבל לא מדובר על העברה לבית עמנואל.

עו"ד דוד מנחם: אז זה לא לבית עמנואל.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא. לא.

מר ליעד אילני: ליאורה עשור היא עובדת של חברת מפעלי בית עמנואל. זאת אומרת, אני לא חושב שיש אופציה אחרת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אבל גם סימונה, מנהלת כל התרבות, היא היתה עובדת של מפעלי בית עמנואל שנים, ועדיין היתה מנהלת מחלקת התרבות של עיריית רמת גן. אני לא מכיר את הפרוצדורות.

גב' מירה שנן: היתה עובדת עיריית רמת גן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, לא, לא, בוודאות. סימונה נבחרה כעובדת מפעלי בית עמנואל,

גב' מירה שנן: בתפקיד החדש.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן, בדיוק. וניהלה, וכל תפקידה היה לנהל את התרבות של העיר רמת גן, תחת התקציב של העיר רמת גן, היא ישבה במשרדים של עיריית רמת גן, חתמה על לוגו מכתבים של עיריית רמת גן. על אותו מבנה. אלא אם כן מישהו יגיד לי שהמבנה הזה בלתי אפשרי או לא חוקי, אז נמצא פרוצדורה אחרת. אבל אני הסתמכתי על התקדים הזה, שגם אושר כמדומני בבית המשפט. לא יודע, המנכ"ל אולי יידע להסביר איך זה עבד, אני לא יודע.

מר משה בודאגה: זה עבד. זה בין כלאיים. זה לא הכי מסודר. גם היום יש לנו מנהלי מחלקות שהם עובדי בית עמנואל, כמו קשרי חוץ לדוגמא, והם עובדים בתוך העירייה.

עו"ד דוד מנחם: כלומר, זה עובר לליאורה, תחת קשרי חוץ וקהילה?

מר ליעד אילני: רגע, רגע, לפני ליאורה, אני רוצה להסביר, כי אני לא אוהב להציג דברים באמצע עבודת מטה, וכמובן שלפני שאנחנו נצא גם כאן לבדיקה של חברה חיצונית, לפי המלצה של מנכ"לית העירייה, נעשית מזה 3-4 חודשים עבודת מטה בנושא המבנה הארגוני החדש של עיריית רמת גן. במסגרתו אנחנו בוחנים איך נכון יהיה לרכז כל מיני פעילויות כאלה ואחרות תחת גורם אחד, זה לא משנה אם זה מפעלי בית עמנואל, אבל שהם ינהלו רק את העניין הזה, או בעירייה ושהם ינהלו. שלא יהיו כל מיני ייצורי כלאיים כמו שהגדיר את זה המנכ"ל.

במסגרת העבודה, עוד לא הוכנה הטיוטה הסופית להצגה לראש העיר, שכמובן אחרי זה נשלב בה את כל ההערות שלו והרצונות שלו. יתכן וכל המחלקות, ראש העיר, מחלקת תרבות תורנית, תרבות יהודית, מחלקת אירועים, מחלקת קידום הקהילה הגאה מחלקת מועדוני גמלאים של איריס בן מוחא, כל אלה לשיטתנו אמורים להיות תחת אגף תרבות. יש 5 או 6 מחלקות שעוסקות בתרבות ובחיי קהילה. אני חושב שהמעבר הזה לגורם ב-מב"ע, גם אם הוא זמני, אפשר לבוא ולהחליט שאם ליאורה עשתה עבודה מצוינת, להחליט שיש לה סיכוי מצוין להיות ראש אגף תרבות או מנהלת מחלקת תרבות. אבל חבל לדעתי על ההפרדה עוד פעם במקום

לאחד, זה משפר את מוטת השליטה בכל מה שקשור לאירועים. אולי גם צחי ירצה לומר את העמדה שלו.

מר אדם קניגסברגר: מי מחזיק את תיק התרבות?

מר צחי זליכה: אני.

מר ליעד אילני: אני אומר, יכול להיות שליאורה יכולה לעמוד בראש כל זה, אבל לא להפריד בין ה -

מר צחי זליכה: מהבחינה שאם ליאורה תנהל או סימונה, אני אדיש לגמרי בהחלטה הזו, אבל אני כן חושב שזה צריך להישאר תחת,

גב' רחל מרום: לנהל את מה?

מר צחי זליכה: לנהל את הלהקות, מה שביקשו כאן. רק מה שהדגשתי וחשוב, זה שבעצם זה יישאר תחת מחלקת תרבות ולא יתחיל לעבור. בבית עמנואל משלמים תקורה, חבל גם על התקורה, חבל באמת על הפיזור הזה. תחת מחלקת תרבות זה נעשה בצורה יותר נכונה. אפשר בזמן הזה, אין לי שום בעיה, בכמה חודשים עד שהטיוטה תצא, שליאורה באמת תנהל את זה כמו שזה הוחלט ולא לקבל החלטה אחרת. שליאורה תנהל ב-3 חודשים האלה. הוצאנו פרוטוקול מסודר, העברנו את זה גם למנכ"ל, העברנו לכל הגורמים. עד שהמבנה הארגוני ייצא ויקבלו החלטה מסודרת, אני חושב שאין שום מניעה בכמה חודשים האלה שליאורה תתחיל להתעסק בזה.

מר אדם קניגסברגר: מי אחראי היום על הלהקות האלה?

מר צחי זליכה: סימונה. וסימונה נתנה את הסכמתה לעניין, שהיא מוכנה להעביר את זה לליאורה. גם עשינו שכל בתוך המחלקה, זאת אומרת, קיבלו את זה בהבנה. אם יש כאן סוגיה שליעד מעלה אותה עתידית, שבאמת רוצים לשנות ולעשות מבנה ארגוני מחדש ולקבל החלטות

שונות בעתיד, אז אני אומר, כשנקבל את ההחלטות בעתיד נוכל לשנות את זה. כרגע, ברגע שכולם הסכימו על זה, אני חושב שליאורה יכולה לנהל את זה בחודשים הקרובים, היא קיבלה את זה על עצמה, היא נכנסה לזה כבר, אז זה בסדר מבחינתי גם.

מר אדם קניגסברגר: מה זה נכנסה לזה כבר?

מר צחי זליכה: נכנסה זה אומר שהיא כבר לקחה חומרים, התחילה לטפל בזה. אז אין לי בעיה, גם אני אומר, אם היו חיכוכים, וסימונה בתוך המחלקה היתה מתנגדת והיתה אומרת – זה לא מתאים ואני לא מוכנה, כנראה שהלחץ והעבודה שנעשית, היא מוכנה להעביר את הפעילות הזו לליאורה, וזה בסדר. גם רון היה בפגישה. מבחינתי, כשעושים דברים בהסכמה, זה חשוב מאד. זאת אומרת, זה לא ייצור קונפליקטים, חיכוכים. רק, כמו שאמרתי בהתחלה, אין צורך להעביר את זה לבית עמנואל, זה נעשה מצוין במחלקת תרבות וליאורה תתן יד, כמו שבודאגה אמר שיש מקרים נוספים בעירייה שמחלקות מבית עמנואל מתעסקים ועושים דברים בפעילות בתוך העירייה, אז אני חושב שגם זה יכול, עד שנקבל את ההחלטה העתידית.

גב' מירה שנן: יש לי רק שאלה לגבי הפעילות של ליאורה, כי ליאורה גם עובדת באגף החינוך בנושא של גבייה בגני ילדים, אז מה הסטטוס של זה?

מר צחי זליכה: היא נשארת לעשות בדיוק את מה שהיא עשתה, זה לא משנה. היא מקבלת על עצמה. היא אומרת שזה קטן עליה, כאילו מבחינה של תפקיד, היא מוכנה לקחת על עצמה עוד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אין פה עלויות שכר או משהו כזה.

מר צחי זליכה: לא עולה השכר, לא שום דבר.

מר ליעד אילני: אני מתחבר לדברים של צחי. אני חושב שעד שנסיים את עבודת המטה, רצינו להעביר בישיבה של היום למעשה את

המבנה הארגוני החדש. לבקשתה והמלצתה של מנכ"לית העירייה החדשה, שכמובן יהיה לה הרבה מאד SAY בעניין, אנחנו דוחים את קבלת ההחלטה לחודש אוגוסט ואז נאשר את המבנה הארגוני החדש.

בלי שום קשר רגע לעניין הזה, אני מציע בכלל לכל מחזיקי התיקים ולכל הגורמים הרלוונטיים להיות סבלניים ולהמתין לעבודה מוסדרת שתעשה בנושאים הללו ואנחנו נביא את הכול כמקשה אחת בחודש אוגוסט.

לעצם העניין, יש פה בקשה של ראש העיר, במקרה הנקודתי הזה, ואני מציע שהוא יעדכן בהחלטה שלו וניגש להצבעה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לגבי הלהקות?

מר ליעד אילני: העניין הספציפי הזה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן. בית עמנואל אני לא יודע מאיפה נולד, זה כנראה איזה שהוא עיוות בדרך, אני לא חשבתי לרגע להעביר את הלהקות לבית עמנואל. כל עוד הבסיס, או כל עוד ליאורה מנהלת את הלהקות, פחות מעניין אותי, תסדרו את זה איך שאתם רוצים, ובלבד שהיא מנהלת את הלהקות. זו היתה ההחלטה הבסיסית. הפרוצדורות – שלכם.

מר ליעד אילני: או קיי. אז אני מציע ככה, חברים,

מר אדם קניגסברגר: שניה, כרמל, אני הייתי מציע ככה – כרגע היא בתפקיד של ממלאת מקום.

מר ליעד אילני: לא, אין צורך, אין צורך למלא מקום. אני אסביר. יש לך הרבה מאד עובדים שהשכר שלהם משולם דרך מב"ע, רק יש להם תחום אחריות בעירייה. למשל, מחלקת קשרי חוץ שהוזכרה פה על ידי המנכ"ל לפני רגע, שהשכר משולם, היא עובדת של מב"ע, אבל המחלקה כפופה ישירות לראש העיר. אותו דבר פה, אני מציע,

מר אדם קניגסברגר: האם לא צריך מכרז על תפקיד כזה?

מר ליעד אילני: לא, לא, ממש לא. זה תחום אחריות.

מר אדם קניגסברגר: מכרז פנימי, לא מכרז חיצוני.

מר ליעד אילני: זה תחום אחריות. שוב, בוא נשאל את היועץ המשפטי. אבל זה תחום אחריות כרגע שהיא מקבלת על עצמה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שהיא עשתה אותו עד לפני 5 שנים.

עו"ד דוד שואקה: אין צורך.

מר ליעד אילני: תודה. אני מציע את הצעת ההחלטה הבאה, חברים, תהיו איתי: אנחנו מאשרים את העברת האחריות על הלהקות העירוניות לגב' ליאורה עשור, שתעבוד תחת מחלקת תרבות. זאת עד לאישור סופי של המבנה הארגוני בחודש אוגוסט.

מאושר פה אחד? תודה רבה.

החלטה:

מאשרים העברת אחריות על הלהקות העירוניות לגב' ליאורה עשור תחת מח' תרבות וזאת עד לאישור המבנה הארגוני בחודש אוגוסט 2019.

הצבעה: מאושר פה אחד.

5. אישור נסיעת להקת המחול העירונית לפולין

מציג: מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה

מר ליעד אילני: סעיף 5 – אישור נסיעת להקת המחול העירונית לפולין. משה, בבקשה.

מר משה בודאגה: להקת המחול הייצוגית של העיר זומנה לפסטיבל בפולין, בין המועדים 24.7 ל-29.7. מדובר בפסטיבל שמשתתפות בו 16 להקות מתוך 30 שרצו, זאת אומרת היה מיון, והלהקה שלנו נבחרה להשתתף בזה. מדובר סך הכול בהוצאה של כ-20,000 שקל וזה מתקציב להקת המחול, כאשר חלק מההוצאה מעבר לזה הרקדנים משתתפים וחלק הפסטיבל משתתף. סך הכול ההוצאה שלנו זה 20,000 שקל מתקציב להקת המחול. זה עבר ועדת נסיעות.

מר ליעד אילני: יש הערות? תקציב קיים. סעיף קיים.

מאושר פה אחד? תודה רבה.

החלטה:

מאשרים נסיעת להקת המחול העירונית לפולין בין התאריכים 24-29/7/2019.

עלות הנסיעה:

טיסות מלווים + ביטוח רפואי – 1,500 $

אוטובוס – 300 $

אש"ל – 990$

מלון למלווים – 600 $

כלכלה לרקדנים – 1,540 $

הוצאות בלתי צפויות – 550 $

סך הכול עלות הנסיעה – 20,002 ₪.

עלות הנסיעה מסעיף תקציבי של להקות המחול.

הצבעה: מאושר פה אחד.

6. נסיעה ל"ברנטי" – דני גולדשטיין במקום צחי זליכה.

עלויות הנסיעה ללא שינוי.

מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

מר ליעד אילני: סעיף 6 – רק עדכון – נסיעה לברנט. ב9 במאי, יום חמישי הקרוב יותר משלחת מהעירייה של כ-10 ימים לשתי ערים תאומות שלנו – לברנט בלונדון ולשטרסבורג בצרפת. בראש המשלחת ראש העיר. צחי זליכה, שאושר בוועדת הנהלה קודמת כמצטרף רק לחלק הראשון של הנסיעה, רק לברנט, ביקש לא לנסוע. ראש העיר ביקש לצרף את חבר ההנהלה דני גולדשטיין במקומו. אין שינוי בעלויות, מדובר באותן עלויות, זה רק עדכון בשם הנוסע.

נוכל לאשר פה אחד? תודה רבה.

החלטה:

מאשרים נסיעתו של דני גולדשטיין לברנט במקום צחי זליכה.

הצבעה: מאושר פה אחד.

7. ניהול הקצאת מקלטים ציבוריים.

מציג: מר ליעד אילני, מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה

מר ליעד אילני: חברים, סעיף 7 – ניהול הקצאת מקלטים ציבוריים. בחודשים האחרונים התקיימה עבודת מטה בראשותי לנושא של שימוש במקלטים ציבוריים. אנחנו מביאים אותה כאן לאישורכם. אני רוצה רק להסביר ואני אתן לשומרוני כמובן לפרט את עיקרי הנוהל, אבל השורה הראשונה הכי חשובה לי להבהיר אותה. סליחה, זה סעיף 2.

מקלט עירוני הוא נכס ציבורי לכל דבר ועניין ולכן אני חשבתי שההחלטה למי יוקצה מקלט כזה או אחר צריכה להיות בידי ועדת שיכון ומקרקעין ולא רצונו הטוב של מי מאיתנו, וזה כמובן יעשה סדר בנושא, ומפה התחילו הדיונים. שומרוני, בבקשה.

מר שמעון שומרוני: בעצם מסמך העקרונות הופץ לכם. הנוהל עצמו ייכתב לאחר שתאשרו את העקרונות. קודם כל בכותרת, זה הסכם רשות שימוש ולא מה שדיברנו בעבר. הרציונאל בעצם, שאנחנו מקצים לגורם שהוא גורם אחר להשתמש במקלט, זה מוכנות וכשירות לחירום. אנשים מכניסים מזגנים, אנשים משפצים, עושים רצפה.

לגבי סעיף 2, אותו סעיף 2 שהוועדה לשיכון מקרקעין, נשאלת פה השאלה האם אנחנו לאחר מכן צריכים להעביר, וזה ליועץ המשפטי, לאחר מכן נצטרך להעביר לאישור המועצה, כי לא קיבלתי מהיועצים המשפטיים האחרים שהתייחסו לנוהל, אם אני חייב להעביר את זה אחר כך לאישור המועצה. אנחנו נצטרך להתייחס לזה.

מר ליעד אילני: למיטב ידיעתי, סליחה, כל החלטה של ועדת שיכון ומקרקעין תלויה אישור מועצה.

מר שמעון שומרוני: או קיי, אז אנחנו נעשה את זה.

לגבי ההחלטה שנתקבלה או ההמלצה שנתקבלה אצל ליעד בדיונים, מתן שימוש במקלט יהיה לגופים עירוניים וציבוריים, ללא כוונות רווח. פה זה נושא שנדרשת התייחסותכם משתי סיבות:

יש עמותות שהן לא עירוניות ולא ציבוריות, דוגמא 'הבונים החופשיים' שקיבלו מאיתנו מבנים כאלה. יש אומנים רבים, כמו אומן ג'ודו, אגרוף, פסלות, ציור, מוסיקה. המשמעות שאם אנחנו משנים כרגע את מה שעשינו עד היום, זה אומר שהם לא מקבלים. גם לזה צריכה להתקבל התייחסות בדיון שלכם היום.

מר גרשון טוסק: זה בתשלום.

מר שמעון שומרוני: אין תשלום. עוד מעט אני אדבר על תשלום, תשלום הוא לא חוקי. צריך לפרסם קול קורא וזה פתוח לכולם, זה בדיוק כמו מכרז לכל דבר ועניין. העדיפות כמובן תינתן לשימוש במקלטים פרטיים למחלקות הנוער, צעירים וסטודנטים.

התוקף, ופה אני חייב גם כן התייחסות שלכם, התוקף יהיה גג ל-5 שנים, מסיבה אחת פשוטה, יש לנו כאלה שכבר נמצאים 20 שנה ו-24 שנה במקלטים. הרעיון הוא שנה ראשונה עם אופציה לעוד שנתיים ועוד שנתיים, ופה נצטרך את התייחסותכם.

לגבי פרסום – מה שהיינו עושים עד היום, היינו מפרסמים אחת לתקופה קול קורא בעיתון, אנשים היו פונים. פה זה לא יהיה קול קורא, זה יהיה קבוע באתר העירוני.

לגבי חובות של השואל – אין שום שינוי מהיום. הוא חייב בתשלומי חשמל, מים, ועד בית. חייב להציג ביטוח צד ג' שאנחנו לא ניתבע ויקרה משהו אצלו. לא מורשה לאפשר לאף אדם להיכנס או להשתמש במקלט. והמקלט יהיה נעול אך ורק במנעול מאסטר עירוני.

לגבי הפרה של אחד מתנאי ההסכם או סיבה אחרת – ההחלטה תהיה, ושוב, האם ההחלטה תהיה ברמה של מה שאני עושה היום? היום אני מוציא מכתב לאותו שואל שמפר את ההחלטה, או שאני מעלה פעם נוספת לוועדת שיכון ומקרקעין.

דבר נוסף – לא גבינו דמי החזקה. מתברר שרשויות סמוכות אלינו, אם זה תל אביב ואם זה גבעתיים, משתמשים בדמי החזקה. פה נקבע בדיונים דמי החזקה שנתיים של 2,000 שקל, לצורך תחזוקה שוטפת של המקלטים, שותפות מסוימת.

ומה קורה עם אותם חבר'ה שנמצאים היום, שלא עומדים בקריטריונים – אנחנו המלצנו לפנות בסוף השנה ולא לתת להם היום את ההחלטה, במידה ונחליט שאותם אומנים לא משתמשים יותר במקלטים, לתת להם לפחות זמן של חצי השנה הנוכחית ולסיים בסוף השנה.

אלה הנושאים שנצטרך לדון ולקבל החלטות.

<u>מר ליעד אילני:</u> טוב, אז אני מודה לשומרוני באמת על עבודת המטה, יחד עם הצוות שלו, עם גלי ורונן. ליוו אותנו גם אסנת בורנשטיין ואמיר חיל והנכסים.

<u>גב' רחל מרום:</u> יש מיפוי מפורט של תכולת המקלטים ברמה פרטנית?

<u>מר שמעון שומרוני:</u> יש. כן.

<u>מר ליעד אילני:</u> אני רק רוצה, ברשותכם, שוב לחזור לעקרונות. תראו, יש מקלטים שהעירייה הקצתה אותם, ואני מרשה לעצמי לומר פה, לכל מיני אנשי שלומנו בעבר. יש מקלטים שניתנו לגורמים מסחריים. אני העליתי עוד כחבר אופוזיציה לפני שנה וחצי שאילתה על המקלט בגינה שעוברת היום שיפוץ, ברחוב רוחמה, גינת צדוק אני חושב, יש שם אולפן הקלטות.

מר שמעון שומרוני: זה עלה בסיור שלך, נכון, בפעם האחרונה.

מר ליעד אילני: אתה נותן לו מקלט בחינם, הוא עושה מזה כסף. זה מצב, אתם יודעים, אמרתי להם בישיבות המטה שהיו לנו, אני בטוח שיש הרבה ספרים וקוסמטיקאיות שהיו שמחים שניתן להם איזו שהיא אכסניה שתשמש אותם בחינם, אבל הכסף הולך לכיסם. והמצב הזה זה בדיוק ההמלצה שלנו להפסיק את העניין הזה. חשוב לציין ש-2,000 שקלים דמי שימוש זה בערך סדר גודל של מה שגובות הרשויות הסמוכות, 2,500, 2,000, נכון? לא המצאנו איזה שהוא מספר.

מר שמעון שומרוני: לא המצאנו את הגלגל.

מר ליעד אילני: אנחנו כן המלצנו שוועדת שיכון ומקרקעין תקבל הצעות, בעיקר מגופים מאוגדים, זה יכול להיות מלכ"רים, זה יכול להיות עמותות, מה שיש בו איזו שהיא טובה לציבור הרמת גני. לא משנה, עזר מציון או, משהו שיש טובה לציבור הרמת גני. אני חושב שיש בזה כדי לעשות הרבה מאד סדר.

עו"ד דוד מנחם: שנים טענתי את הטענות האלה שנטענות פה עכשיו, שיש אומנים שעושים כסף,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מתי טענת?

עו"ד דוד מנחם: בקדנציה הקודמת ביתר שאת. כי כשאני באתי לקחת מקלטים, אז הייתי אומר – תראה, האומן הזה עושה כסף, זה עושה, לא יודע מה שהוא עושה שם גם כן מבחינת כספים. לעומת זאת, נוער כזה או אחר שרוצה – אין מקום, אין מקום, אין מקום. ויותר חמור, לא תמיד גם הם היו עושים את הפעילות שלשמה הם קיבלו את המקלט. נכון, שומרוני? הנה, הוא אומר שכן. וזה החמור.

עו"ד חיה מנע: אני הייתי רוצה להתייחס לעניין ולומר שאני חושבת שיש שכונות שבהן אין מרכזי נוער או מרכזים קהילתיים. וקודם כל, המקלטים, מאחר והם משאב ציבורי, צריכים לשמש את האוכלוסייה באזור. אם אפשר, קודם כל לעשות סדרי עדיפויות. לא לתת, לעשות מיפוי, אם יש בשכונה מסוימת חוסר, לצורך העניין אם יש מועדון גמלאים במקלט ואין מועדון נוער, קודם כל באמת לייעד את זה למחלקת נוער וצעירים, כפי שראיתי שזה יועד במסגרת הנוהל, שזה נכון וטוב. יחד עם זה, לא הייתי מוותרת לחלוטין על הקצאת מקלטים מסוימים לאמנים, כי אנחנו בכל זאת רוצים כן לעודד יצירות אמנות בעיר. ואפשר באמת לחבר בין אותם אמנים, לתת להם איזו שהיא מחויבות לקהילה, לתת להם איזה שהוא משהו כתנאי לקבלת המקלט. מעבר לתשלום, איזו שהיא מחויבות לקהילה שסובבת את המקלט. כמובן שיכול להיות שאותו אומן יהיה לו איזה שהוא רווח. אני משערת שאומן, שהוא מרוויח טוב, לא ירצה להיות במקלט, הוא יוכל לשכור לעצמו סטודיו. אבל אומן שבכל זאת בראשית דרכו וגם יכול לתרום לאזור שבו הוא נמצא, לדעתי זה דבר מאד חשוב.

והייתי רוצה להעלות דבר אחרון – בתל אביב לקחו את המקלטים וקוראים לזה פרויקט הבלוק. האמת שאני, במסגרת מערכת הבחירות שלי, הלכתי ועשיתי סיור כדי לראות, מתוך הצורך שעלה פה בעיר על כך שאין מספיק מרכזי קהילה. הם לקחו את המקלטים, חלק מהמקלטים ברחבי העיר שבהם לא היה להם מקום לקהילה והפכו אותם למקום שנקרא בלוק, שהוא משמש את כל הקהילה – גם גמלאים, גם ילדים, גם ציבור נשים, גברים, בשעות הערב, זה מחולק, אבל זה משאב ציבורי שמחולק לפי שעות היום ומיועד לכל האוכלוסייה באזור.

אני חושבת שלא כדאי כל כך מהר באמת לוותר על המקלטים האלה לפני שעושים את המיפוי של השכונות, רואים איפה אין לנו אשכולות, איפה אין לנו מתנ"סים, כי זו הזדמנות באמת, אתה עושה סדר וזה טוב, אבל זו הזדמנות באמת גם לתת את הדבר הזה שהקהילה צריכה. למשל, בשיכון ותיקים למשל עשיתי מיפוי ואין שם מרכז קהילתי. יש שם את המרכז לגמלאים ומולו עוד מרכז לגמלאים, שהוא נמצא במקלט, אין שם מרכז קהילתי. איפה שהוא צריך באמת לעשות את הסדר, אבל יחד עם המיפוי, זה דבר מאד חשוב לדעתי.

מר ליעד אילני: שומרוני, גם מקלטים יש לנו בעיר?

מר שמעון שומרוני: יש לנו 131, 43 נמצאים באחריות אגף החינוך, 19 מושאלים תוסיף אותם לגורמים עירוניים, אם זה גנים ואם זה ספריה, 42 מושאלים לאומנים, עמותות, אגודות דתיות. יש לנו מקלטים שלא נוכל להשתמש בהם, כגון מכללת רמת גן, אוניברסיטת בר אילן, שנקר, תל השומר, פקע"ר. ויש לנו עוד כ-19 בתוך בניינים, שזו בעיה בפני עצמה, ועוד 3 ריקים.

הסוגיה של פרויקט הבלוק – אני מכיר אותו. מצד שני, בתל אביב הם שמים על כל מקלט כזה מנהל. יש לזה משמעות. אם אני צריך לשים מנהל במשרה מלאה על דבר כזה,

מר ליעד אילני: אני חושב שקודם כל, ההחלטה החשובה שיוצאת מפה היום, זה שמי שמקצה זו ועדת שיכון ומקרקעין ואחר כך מועצת העיר. זה לא נכס פרטי של אף אחד. זה הדבר הראשון.

דבר שני, מבחינת סדרי עדיפויות, אנחנו כן הגדרנו. קודם כל האשכולות, בגלל המוכנות לחירום. לאשכולות שאותם נחנוך ב-1 ביולי יש משמעות מאד גדולה בחירום. יש כרגע 8 אשכולות, והמקלט הציבורי הסמוך לכל אחד מהאשכולות יהיה האשכול בחירום. לאחר האשכולות, עדיפות למחלקת נוער צעירים וסטודנטים, ששם נצטרך לעשות ישיבה נפרדת. יתכן שזה יהיה כבר בשנה הבאה, כשהמצב התקציבי, נקווה כולנו, יותר יאפשר לנו כבר, בראשותה של המנכ"לית. ואז נחליט אם אנחנו רוצים באמת לתת מרכזי נוער במקלטים, המשמעות היא שנצטרך לתת מדריכי נוער, כי אנחנו לא נשאיר את המקלט לבד, ונצטרך לתקצב פעילות של מדריכי נוער כדי שיהיו יחד איתם. ולכן, הנוהל הזה הוא איזה שהוא בסיס, כמובן כתמיד אפשר להביא רעיונות לשינוי לישיבת הנהלה כזו או אחרת. אני מציע שנאמץ את העקרונות החשובים שמופיעים פה, שכמובן עברו גם את אגף ביטחון ואכיפה וגם את השירות המשפטי.

עו"ד דוד מנחם: אני הייתי מציע עוד נקודה אחת, ליעד, ברשותך, אני אמרתי את זה בוועדה שהיתה פה בישיבת מל"ח. בקדנציה הקודמת מצב המקלטים לא היה במוכנות טובה, במיוחד בתחילת הקדנציה. וכל מקלט שבכל אופן הגיע לגורמים שאני הייתי איתם בקשר, שדרגו את המקלטים בעשרות אלפי שקלים לפחות וגם ביותר מ-100,000 שקלים כל מקלט. כי המקומות של המקלטים היו מים, ברזלים, קרשים, אין חשמל. בכל מקלט שהחבר'ה שהיו איתי בקשר, זה שודרג גם כן ממקורות תקציביים שלהם. זה לעומת מקלטים אחרים שהיו עושים בהם

שימוש אנשים פרטיים, שלא רק שלא משדרגים את המקום ולא משפצים אותו בכלל, אלא היו עושים שם כסף. ואני חושב, גם בנקודה הזו אני חושב, שומרוני, שאתה מודע לדברים הללו. היה שיפור אדיר בכל המקלטים. הוספנו עשרות אלפי שקלים, אפילו 100-150 אלף שקל במקלטים, לשדרג אותו, שיהיה טוב.

מר ליעד אילני: מנחם, על כך אין חולק,

עו"ד דוד מנחם: לא, לכן צריכים להסתכל למי נותנים את זה – האם הם אחראים? לא אחראים? ויש להם את המדריך משלהם, ואת הכול ועל חשבונם. כי אני שומע, חיה, מה שאת אומרת, ואני יודע מה היה בקדנציה הקודמת. לכן צריך גם כן להסתכל, זה שמקבל, האם הוא יכול להשקיע? האם הוא מוכן להשקיע? או רק רוצה לעשות מזה איזה שהוא ביזנס?

מר ליעד אילני: יש פה שתי נקודות חשובות: הראשונה, זה שגורמים פרטיים משקיעים במקלט זה נכון, אין עוררין.

עו"ד דוד מנחם: הציבור. רק הציבור.

מר ליעד אילני: הציבור בסדר. אבל כמה בתי כנסת יש בעיר? אני שואל.

עו"ד דוד מנחם: 120 בערך.

מר ליעד אילני: 120. כמה מרכזי נוער יש בעיר, חוץ מזה שראש העיר הולך להקים עכשיו? לכן אני אומר, צריך למצוא פה את האיזון. כשאתה מסתכל היום,

עו"ד דוד מנחם: ברור. ברור.

מר ליעד אילני: ואתה רואה שכל המקלטים בעיר או בשימוש של בתי כנסת או של גורמים פרטיים,

עו"ד דוד מנחם: לא, בתי כנסת זה 4-5 אולי.

מר שמעון שומרוני: זה לא.

עו"ד דוד מנחם: 3-4. טוב שאתה אומר את הדבר הזה, הפער הוא אדיר.

מר ליעד אילני: צריך לאזן. צריך לאזן.

עו"ד דוד מנחם: אני שמח שאתה אומר את זה, כי לאזן זה לתת, למה אני אומר? מה שאתה אמרת כרגע זה מתאים לי מצוין. יעשו את המיפוי ויראו שיש מעט מקלטים, למרות הרושם שיוצרים כולם בתי כנסת, זה קשקוש. אם יש למשל 120 מקלטים, אז אולי 5 הם בנושא של פעילות תורנית.

מר אדם קניגסברגר: אין 120 מקלטים.

עו"ד דוד מנחם: כמה יש מקלטים?

מר שמעון שומרוני: 131.

מר ליעד אילני: מנחם, אנחנו שנינו מסכימים,

עו"ד דוד מנחם: נהפוך הוא, אני בעד, שיתנו.

מר ליעד אילני: אנחנו מסכימים, ברשותך, היות ויש לנו עוד נושא על סדר היום וכבר הישיבה של 9:30 פה, אז אם אין הערות,

עו"ד דוד מנחם: פה אחד.

עו"ד חיה מנע: רק לסעיף 4, שאם אנחנו מאשרים את זה כפי שזה, אז באמת אתה חוסם את האפשרות של אומנים, שבכל זאת יש להם איזה שהוא רווח, אפילו סמלי לצורך העניין, לא יכולים להגיש את ההצעה. ואם אנחנו רוצים שהם יתרמו משהו לטובת הקהילה, צריך לנסח את הסעיף הזה.

עו"ד דוד מנחם: סליחה רגע, ליעד, אני לא מכיר, בלי לפגוע באף אומן, באמת, ואני גם אוהב אמנות ואני אוהב מוסיקה ואני אוהב, תאמיני לי, ואני גם דיברתי עם כמה, אני לא מכיר אפילו מקלט אחד שיש שם אומן שעשה פעילות אפילו של דקה לטובת הציבור. תאמיני לי.

מר שמעון שומרוני: יש מאמן ג'ודו שמרים נבחרות ברמה עולמית והוא עושה את זה בחינם.

עו"ד דוד מנחם: יפה. אז אחד כזה, צריך להשקיע בו.

עו"ד חיה מנע: אני חושבת שחבל לסגור את זה ולהגדיר את זה רק כאיזה שהוא גוף שהוא לא למטרת רווח או מסחר. לדעתי צריך פשוט לנסח את זה אחרת.

עו"ד דוד מנחם: אז מקרים חריגים. תוסיף את החריג.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: שלא יותר מ-10% מהמקלטים ישמשו, יוכלו לשמש על פי,

עו"ד דוד מנחם: נכון.

גב' רחל מרום: מסמך מדיניות.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן.

מר משה בודאגה: מה סוכם?

מר ליעד אילני: אני רק אומר לכם בעניין הזה, אני אומר לכם את זה כי פנו אלי, בעקבות אותה גינה, ראש העיר, שביקרת בה בשבוע שעבר, פנו אלי שתי קוסמטיקאיות ואמרו – אנחנו מוכנות לתת X טיפולים בשנה תרומה לקהילה, רק תנו לנו את זה כעסק ללא תשלום. אז הזהירות פה היא מתבקשת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש הבדל בין עסקים כאלה כמו קוסמטיקאית, שיש עוד איזה 20 ברחוב, ואולפני הקלטה שאתה יכול למצוא, לבין עסקים, כמו שהוא אומר, חוג ג'ודו שגם מקים נבחרת,

מר שמעון שומרוני: עולמית.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז יש פה אלמנטים ציבוריים. באולפן הקלטות ובקוסמטיקה, עם כל הכבוד לציפורניים שלי ושל מי שלא תהיה בעיר, אין אלמנט ציבורי. זה בדיוק הבדל האבחנה. צריך להיות ערך מוסף ציבורי.

מר שמעון שומרוני: מה קורה עם עמותה כמו הבונים החופשיים? עמותה כמו הבונים החופשיים זה ללא תשלום, הם לא משלמים, וזה תושבי העיר.

מר משה בודאגה: זה תקין.

מר שמעון שומרוני: לא, זה לא נכנס בקריטריונים שליעד קבע.

גב' רחל מרום: יש תבחינים, יש קריטריונים, שומרוני, היום? אין.

מר שמעון שומרוני: היום, אנחנו עלינו לוועדה למנכ"ל, היום הוועדה שצריכה לדון צריכה להבין בדיוק במה היא דנה. ואם הוגדר לי שרק גופים עירוניים או ציבוריים, אלה יכולים להגיש, המשמעות שהבונים החופשיים זו עמותה פרטית.

עו"ד חיה מנע: צריך לקבוע פה לדעתי,

גב' רחל מרום: תבחינים.

עו"ד חיה מנע: לא.

מר ליעד אילני: חברים, אנחנו באיחור ואני אקל עליכם. אנחנו קיבלנו החלטה בעבודת המטה, חצי שנה, זה אפילו קצת יותר מחצי שנה, שכל מי שעושה שימוש נכון היום במקלט ציבורי תינתן לו האפשרות עד ה-31 בדצמבר השנה. אנחנו מאשרים, אני חושב שהסעיף הכי קריטי שאנחנו מאשרים היום, זה שמי שתדון בבקשות תהיה ועדת שיכון ומקרקעין.

מר שמעון שומרוני: 2,000 שקל.

מר ליעד אילני: וה-2,000 שקלים. אני מציע שמנכ"לית העירייה תקבל הצעות שלכם, יש את העניין של 10% שראש העיר הציע, כבר אנחנו מוסיפים את זה כאן. אבל מעבר לכך, הצעות נוספות יועברו למנכ"לית העירייה. במידת הצורך היא תביא נוסח עדכני לישיבת הנהלה לאישור.

מר שמעון שומרוני: הנוסח יהיה כבר של כל ההסכם, כל הנוהל.

מר ליעד אילני: בסדר? מאושר פה אחד?

מר אדם קניגסברגר: כן.

מר ליעד אילני: המזכירות, ההצעה שלנו ברורה? תודה.

החלטה:

מאשרים עקרונות נוהל ההסכם לרשות שימוש במקלטים ציבוריים על פי המסמך שהוגש ע"י אגף ביטחון ואכיפה בכפוף לתיקונים הבאים:

1. החלטות ועדת שיכון ומקרקעין יועלו לאישור מועצת העיר.

2. 10% מהמקלטים יהיו לשימוש אמנים.

3. מנכ"לית העירייה, הגב' רחלי מרום, תגיש להנהלת העיר את הנוהל החדש שיגובש ע"י אגף ביטחון ואכיפה.

הצבעה: מאושר פה אחד.

8. אישור תשלום לאלי כהן הדברות.

מציג: מר משה בודאגה, מנכ"ל העירייה.

מר ליעד אילני: סעיף אחרון – תשלום לאלי כהן הדברות. אלברט, בבקשה.

מר אלברט אוחיון: בוקר טוב. חודש טוב. אני מבקש לאשר את התשלום לאלי כהן רטרואקטיבית. במהלך שנה שעברה, במהלך חודש מאי יצא מכרז בנושא של ההדברה. ביוני נחתם ההסכם איתו,

מר גרשון טוסק: לא נחתם.

מר אלברט אוחיון: שניה, שניה.

מר גרשון טוסק: לא, תדייק, לא נחתם עד היום הסכם.

מר אלברט אוחיון: אני אומר,

מר גרשון טוסק: אתה אומר, אבל לא נחתם.

מר אלברט אוחיון: תיכף, שניה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, זה שחור או לבן, נחתם או לא נחתם.

מר גרשון טוסק: לא נחתם.

עו"ד דוד שואקה: לא נחתם. הוא חתם על החוזה. יש חתימה אחת של העירייה, אין חתימת גזבר – החוזה לא בתוקף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הגזבר, אתה גורם הרבה בעיות.

מר גרשון טוסק: אני שומר עליך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני יודע, אני אמרתי את זה ב- שיופיע לפרוטוקול.

מר גרשון טוסק: הרגע אמר ליעד שהכול מוקלט, הם לא רואים שאתה עושה ככה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אהה, אז עשיתי מירכאות כפולות.

מר אלברט אוחיון: תנו לי להמשיך. נחתם ההסכם, רציתי להגיד שזה יצא לסבב חתימות ביחד עם העירייה, היועץ המשפטי ואלי כהן. מי

שלא חתם, נכון, זה הגזבר. הוא במקביל התחיל לעבוד ביולי. ביולי 2018 הוא התחיל לעבוד, הגיש חשבונית, התברר שהגזבר כמו שאמרתי לא חתם, ולדבריו שלח את זה אלינו בחזרה.

עו"ד דוד מנחם: למה לא חתם?

מר אלברט אוחיון: הוא לא חתם בגלל שהיתה בעיה תקציבית, כמו שהוא ציין. סכום החוזה היה,

מר גרשון טוסק: היה גבוה מהיתרה התקציבית.

מר אלברט אוחיון: היה 450,000 ₪, והתקציב שלנו היה 250.

עו"ד דוד מנחם: אבל היה צריך לשלם לו? רק בגלל הבעיה התקציבית?

מר אלברט אוחיון: הבעיה התקציבית, כן.

עו"ד דוד מנחם: כלומר, היה צריך לשלם לו, אבל רק בגלל בעיה תקציבית,

מר גרשון טוסק: אני לא יכול לשלם אם אין חוזה.

מר אלברט אוחיון: לא היה חוזה, כי הוא לא חתם על זה בכלל.

מר גרשון טוסק: אין חוזה – אני לא משלם.

מר אלברט אוחיון: מלכתחילה זה יצא עקום. התחיל עקום ונמשך עקום.

עו"ד דוד מנחם: לא הבנתי, סליחה רגע, אז משפטית זה חוזה שכאילו היה אמור לשריין תקציב רטרו?

מר אלברט אוחיון: לא, אין חוזה פה.

עו"ד דוד מנחם: הבנתי. אז איך היו אמורים לשלם לו את ה-450,000 שקלים, שאומרים שהיה צריך לשלם לו? לא הבנתי.

מר משה בודאגה: דוד, שניה, לא חותמים על חוזה אם אין שריון תקציבי. זאת אומרת, במקרה הזה דיברו על 400 והיה להם סך הכול בסעיף התקציבי הזה 200.

עו"ד דוד מנחם: 200. נכון.

מר משה בודאגה: ולכן הגזבר לא חתם.

עו"ד דוד מנחם: והוא המשיך לעבוד?

מר משה בודאגה: הוא המשיך לעבוד.

עו"ד דוד מנחם: ל-400?

מר משה בודאגה: לא, הוא לא הגיע לזה. חכה. תמשיך.

עו"ד דוד מנחם: זה מה שאמרתי, נו.

מר אלברט אוחיון: נערכו דיונים בנושא הזה גם עם הגזבר וגם עם היועץ המשפטי וגם עם המנכ"ל וגם עם ראש העיר.

עו"ד דוד שואקה: הדיונים ב-2019. ב-2018 לא היה שום דיון.

מר אלברט אוחיון: נכון. כמו שציינתי, אני הגעתי לתפקיד ואז אלי כהן בא לדבר איתי, ואז התחילה כל הסאגה הזאת. כמו שאמרתי, מיולי עד דצמבר, 6 חודשים הוא עבד, הסכום הוא 214,000 שקל. הסעיף הכולל של ההדברה בשנת 2018 הוא לא בחריגה. יש פה הרבה שאלות – איך יצא בכלל הסכם? איך יצא מכרז בלי סעיף תקציבי?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אתם יכולים להסביר מה קרה פה? כי הוא לא היה פה ואני לא הייתי פה, אתם יודעים להסביר מה היה פה?

מר גרשון טוסק: אני יכול להסביר מה שהיה אצלי. קיבלנו חוזה לחתימה. השלב הראשון שאנחנו עושים, לפני שאני חותם, מנהלת התקציב הרגיל עוברת על הדברים העיקריים ובודקת האם מה שמופיע בהסכם יש לו כיסוי תקציבי. והיא כותבת לי למטה, ניתן לראות על כל הסכם – יש תקציב לשנת 2018, יש לשנת 2019. אין יתרה תקציבית. אין יתרה תקציבית – אני מיד מחזיר את החוזה, לא חותם עליו. החוזה הוחזר לאגף שפ"ע ומאז לא נעשה איתו כלום. פעם שניה, אמרתי את זה בתחילת הישיבה גם על הנושא הקודם, ברגע שספק עובד ואחרי חודש חודשיים לא מקבל כסף, נורא מוזר שהוא לא בא לדבר. כי בדרך כלל מי שמגיע לו כסף יושב אצלנו ובוכה, או מתקשר ומשגע את השכל – מה עם הכסף? מי שמסודר, אין לו בעיות כאלה.

חצי שנה לא ידענו בכלל שהוא עובד. הוא המשיך לעבוד, אין לגזברות שום קשר. בנובמבר, דצמבר או בינואר, אני לא זוכר בדיוק מתי, התחילו להיערך ישיבות, גם אצלי, גם אצל המנכ"ל וגם עם היועץ המשפטי. היועץ המשפטי אמר – אין הסכם,

עו"ד דוד שואקה: אותי הכניסו לעניין רק בערך לפני חודש, לא לפני זה.

גב' רחל מרום: גרשון, בתהליך המכרזי, כשיצא המכרז ויש שם את סכום המכרז, אתה ידעת על סכום המכרז?

מר גרשון טוסק: אני לא זוכר, אבל על התהליך המכרזי אני חתמתי. אני לא זוכר שהופיע סכום.

מר גרשון טוסק: הוא חתם.

מר גרשון טוסק: אני חתמתי, לא זוכר שהופיע סכום.

עו"ד דוד מנחם: אם זה מופיע, אז נגמר הסיפור.

גב' רחל מרום: לא הופיע סכום?

מר גרשון טוסק: לא הופיע סכום לדעתי.

גב' רחל מרום: או קיי, צריך לבדוק את זה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה המשמעות של זה, שגזבר חתם על מכרז,

מר גרשון טוסק: יש אישור יציאה למכרז ובסוף, סתם לדוגמא, אישרנו 100 והמכרז נגמר ב-200. ל-100 יש לי, ל-200 לא.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז השאלה,

מר גרשון טוסק: אני לא זוכר. לא זוכר.

גב' רחל מרום: השאלה מה כתוב שם.

מר גרשון טוסק: אבל אם זה היה, כבר היו מעלים את זה מזמן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז בוא נחדד, בהנחה והמכרז יצא לפי חתימתך והחיוב הוא בדיוק תואם את הסכום המקורי של המכרז, האם זה לא אומר שיש פה סגירת מעגל שאנחנו מחויבים בה?

מר גרשון טוסק: אני לא יודע. זה צד משפטי.

גב' רחל מרום: צריך לבדוק את זה.

עו"ד דוד מנחם: אני חושב שכן.

מר גרשון טוסק: ברגע שאין חוזה, אני לא מחויב בכלום.

מר משה בודאגה: ראש העיר, שניה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כלומר, כל מכרז שאנחנו מוציאים וזכה אדם,

מר גרשון טוסק: בדרך כלל, אם יש סכום – אני בודק לפני שיוצא המכרז. יכול להיות מצב שאין, או שתכננו אחד ויצאו שניים.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל בעצם מה שגרשון אומר ויכול להיות שזה נכון, אבל שואקה צריך להחליט.

עו"ד חיה מנע: מישהו חתם אבל, בכל זאת.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל היו תנאי מכרז, יצא מכרז, זכה מישהו, ובסוף הרשות חזרה בה.

מר ליעד אילני: טוב, חברים, אנחנו בקוצר זמנים. הצעתו של ראש העיר ונתקדם.

עו"ד דוד מנחם: חכה, תן לו לבדוק.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להגיד כמה דברים.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בבקשה, אדם.

מר אדם קניגסברגר: אני רוצה להתייחס לנוכחות של חברי ההנהלה בישיבות. אני לא מדבר על אלה ש -

מר משה בודאגה: רגע, אדם, בוא נגמור את הסעיף הזה.

מר אדם קניגסברגר: גמרתם את הדיון.

מר ליעד אילני: לא, לא גמרנו.

מר אדם קניגסברגר: או קיי, אז סליחה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חשבתי שאתה רוצה להגיד משהו בעניין הזה.

מר אדם קניגסברגר: לא. לא.

מר משה בודאגה: עוד מילה אני חייב לומר. תראו, המכרז הזה, מה יש לך שם? את החתימות. אני יודע, נו?

עו"ד כרמל שאמה הכהן: יש פה, על 480,000, כן.

מר משה בודאגה: לצאת למכרז.

מר גרשון טוסק: אבל שזה יצא ב-17, זה מדצמבר 17. אני לא רציתי לפגוע, אז שתקתי. המסמך נחתם בדצמבר 17.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: נכון.

מר גרשון טוסק: מה שכרגע מאיה מראה. אבל הם עבדו בינתיים מינואר עד יוני ובזבזו כסף, לפי ההסכם הקודם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כמה בסך הכול הם מחייבים אותנו ב-18?

מר גרשון טוסק: אי אפשר לשריין למכרז בדצמבר 480,000 לשנה הבאה, להשתמש ב-260 ולהגיד – עכשיו מגיע לי עוד 500.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אהה, להשתמש על 2017?

מר גרשון טוסק: בחוזה הקודם הם השתמשו.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מהתקציב הזה.

מר גרשון טוסק: כן.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: הבנתי. טוב, צריך פה בדיקה יותר מעמיקה.

מר משה בודאגה: אנחנו קיימנו דיון אצלי בעקבות כל הסיפור הזה לפני חודש, והסיכום שלנו, ההמלצה שלנו היתה, דוד, אולי תעדכן מה היתה ההמלצה שלך בעניין.

עו"ד דוד שואקה: לא היתה לי המלצה. אני על 2019 מצאתי פיתרון, ל-2018 אין לי שום המלצה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אז רגע, 2019 הכול בסדר. מה 2018?

עו"ד דוד שואקה: 2019 – מצאנו פיתרון. 2018 – יש כאן בעיה שקבלן קיבל הוראה להתחיל לעבוד, ועבד כמה חודשים בלי חוזה ובלי שום דבר,

מר גרשון טוסק: חצי שנה.

עו"ד דוד שואקה: והגיש חשבונות וכולם ישנו. אני אין לי פיתרון לזה.

מר משה בודאגה: טוב, 2019 סגור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מה שסגור ומקובל על הגזבר והיועץ המשפטי,

מר משה בודאגה: הבעיה היא 2018 ואת זה, אמרנו שאנחנו מביאים את זה להנהלה. זו הבעיה כרגע, אם נתמקד בבעיה.

מר ליעד אילני: אני מציע שרחל ומשה יעשו בדיקה ונביא את זה לישיבה הבאה.

מר משה בודאגה: עשינו כבר. הבדיקה קיימת.

עו"ד דוד מנחם: אז מה ההמלצה שלך, בודאגה?

מר משה בודאגה: נעשתה בדיקה בחודש שעבר, כולם שותפו בבדיקה הזו – הגזבר והיועץ המשפטי ומנהל שפ"ע, והגענו למסקנה שהבחור, הקבלן עבד, והכסף מגיע לו. ולכן, מה שאני ממליץ,

מר גרשון טוסק: חבר'ה, שניה משה,

מר משה בודאגה: שניה, שניה, תן לי שניה.

מר גרשון טוסק: סליחה.

מר משה בודאגה: ומה שאני ממליץ, א', 2019 – סגור, זה בסדר, גם היועץ המשפטי מסכים לזה. לגבי 2018 – הוא עבד ולכן הבאנו את זה להנהלה, כדי שההנהלה תקבל החלטה, צריך לשלם לו לדעתי. הברברת היתה אצלנו בין האגפים. הוא לא אשם.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: מי זה היה שאחראי על זה?

מר גרשון טוסק: למען ההגינות, זו לא ברברת. אם בן אדם עובד בלי חוזה, זה לא תקין. מנגד, אני מקבל את מה שאתה אומר, למרות שאני אומר, אם היינו הולכים לבית משפט, בן אדם עבד ללא חוזה, יש לו בעיה. אבל הוא עבד,

עו"ד דוד מנחם: אבל יש לו הבטחה שלטונית. יש לו מצג של רשות. הוא חתם על הסכם.

מר גרשון טוסק: תן לי רגע, דוד. דברי חכמים בנחת נשמעים, אז לאט לאט, אל תצעק, בבקשה, אני אבין הכול.

עו"ד דוד מנחם: אבל שיהיה דברי חכמים.

מר גרשון טוסק: תן לי שניה, אני אסיים. אתה, לא אני.

אם הבן אדם עבד לפני והוא ממשיך לעבוד אחרי, אנחנו כגזברות יכולים לשלם עם החלטת הנהלה, אתם הדירקטוריון שלנו. תקבלו החלטה כי הוא עבד והוא עובד ונפתור את הבעיה. ברגע שאתם מקבלים החלטה – אנחנו יכולים לשלם.

מר משה בודאגה: נקבל החלטה.

מר גרשון טוסק: כעיקרון, אני חושב אדוני ראש העיר, שאתה צריך לשמור, כי זה יביא למצב שאם נאשר לאחד, שניים, שלוש, זה יהפוך פה לנוהג. תיזהרו מהנוהג.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: ש-מה, שנאבד שליטה?

מר גרשון טוסק: בדיוק, שאנשים עובדים בלי חוזים ובלי הזמנות. זה מקרה חריג. אני מאד שומר על זה, לכן אתה רואה, אני חושב שבשנה שנתיים הגיעו שני מקרים, לשמור, אפשר לאשר את זה. ברגע שהדירקטוריון מאשר, אפשר לשלם.

מר משה בודאגה: אין לנו מקרים כאלה. זה נדיר.

מר גרשון טוסק: נכון, זה מה שאני אומר.

מר משה בודאגה: זה נדיר.

מר ליעד אילני: כנראה ששני המקרים שאתה מכיר הגיעו גם בדיוק בשנת בחירות, אחרת לא היו מגיעים. אם צריך לומר את המובן מאליו, שאנחנו במקרים עתידיים לא נאשר שום תשלום למי שאין לו חוזה חתום,

מר גרשון טוסק: דווקא המקרה הזה לא קשור לבחירות, כי הוא עבד גם לפני והוא ממשיך לעבוד גם אחרי.

מר ליעד אילני: לא, אבל מדובר על 2018.

מר גרשון טוסק: הוא עובד מ-15-16.

מר ליעד אילני: לא. אני מדבר על זה שמדובר, אבל התשלום שלו הוא על 2018, הדרישה שלו.

מר גרשון טוסק: בסדר.

עו"ד דוד מנחם: גרשון, רק אפרופו,

מר משה בודאגה: וזה גם מתוך תקציב קיים, תקציב 2019.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני עדיין לא מבין, אם היה תקציב, איך הגענו למצב הזה? כלומר, למה לא שילמו לו? אני מבין כשאין תקציב אז יש בעיה. פה אתה אומר שהיה תקציב.

מר גרשון טוסק: היה תקציב שנתי. הוא ביניים עבד מינואר עד יוני וכנראה שאחרי זה רצו להרחיב בתקציב השני ליותר עבודה ולא נשאר מספיק. היה 500,000, 480,000, ה-480, סתם לדוגמא, השתמשו ב-240,000 לחצי שנה. ואז לחצי השנה השנייה לקחו כאילו יש עוד 480.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: בחצי השנייה הוא עבד על 480?

מר גרשון טוסק: בא גרשון אמר – הלו, יש רק 240, תעצרו.

מר אדם קניגסברגר: זאת אומרת, חייבים לו 240,000.

מר גרשון טוסק: אני לא נכנס לסכומים.

מר משה בודאגה: רגע, גרשון, אבל מצד שני, כשבודקים עכשיו את הנתונים, הכסף שנשאר היה מספיק. היה מספיק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: באיזה קצב אנחנו עובדים עכשיו ב-2019?

מר אלברט אוחיון: עכשיו אנחנו עובדים בקצב של מנטר אחד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, כמה זה בעלות כספית שנתית?

מר אלברט אוחיון: 15,000 שקל לחודש, מנטר אחד.

מר משה בודאגה: זה 200,000 שקל בערך.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: 200,000 לכל השנה.

מר אלברט אוחיון: כן, אבל זה מעט מאד.

מר גרשון טוסק: אתה צריך יותר.

מר אלברט אוחיון: אנחנו צריכים הרבה יותר. אני צריך שניים היום, ואני עובד על אחד.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, אז תוסיף.

מר אלברט אוחיון: תאשרו לי תקציב. אין לי כסף.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: רציתי להוסיף לך תקציב, אמרת לי – אין צורך – יש לך.

מר אלברט אוחיון: בניקיון, אתה צודק, אתה רצית להוסיף לי בניקיון, נכון. אנחנו נעשה,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אל תחסכו ביתושים והעכברים וכל האלה.

מר אלברט אוחיון: אנחנו נעשה את זה בצורה מסודרת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: אני עכשיו מבין למה את הבת שלי מורחים כל לילה. אני לא הבנתי את זה. באמת, כאילו, אמיתי. אמרתי לאשתי – תגידי, מה, את נורמאלית, מה את כל רגע מורחת אותה כל לילה? היא אומרת לי – אחרת אוכלים אותה.

מר עזרא נחום: הנושא של העכברים עולה בכל סיור.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: כן. יש לנו גם באמת הרבה טענות על,

מר אלברט אוחיון: אנחנו מטפלים בזה. אני יכול להגיד לך שגם במהלך החג,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: תעלה, תעלה, ומקסימום לא נשלם לו, ראש העיר הבא נביא לו את זה להנהלה.

מר גרשון טוסק: עכברים זה כמות הבנייה.

עו"ד דוד מנחם: רק שניה, משה, בעקבות מה שמשה אומר, אני חושב שדווקא, וגם שב-19 הוא עבד וב-17, אני גם בעד לתת לבן אדם את הפרנסה שלו ולא לקפח אותו. וכיוון שהגזבר אמר לי – דברי חכמים בנחת נשמעים, אז אני רוצה לומר לו שהוא בעצמו חייב אותי לשלם למישהו שלא חתמנו איתו הסכם, הוא המשיך לעבוד כמעט קרוב לשנה בלי הסכם, ואמר לי גרשון בכניסה לבניין העירייה - תשמע, אם הוא יילך לבית המשפט, אז הוא יגיד – אני רגיל, עשיתי עבודה לעירייה, וזה מצג, ואתה יודע על מי אני מדבר,

מר גרשון טוסק: לא.

עו"ד דוד מנחם: אתה לא יודע?

מר גרשון טוסק: לא.

מר משה בודאגה: אם זה היה בכניסה, זה מצולם.

עו"ד דוד מנחם: אבי ברק.

מר גרשון טוסק: מי זה אבי ברק?

עו"ד דוד מנחם: עם המקהלות. ואמרתי לך – אין הסכם והוא לא חתם ואין אף חתימה. אז בוא תירגע, שאני לא אתחיל לדבר בנחת נשמעים, כי אני אתחיל לדבר שב-2017 ואז אני אדבר ב-2017,

מר גרשון טוסק: אני היחידי שאומר – חבר'ה, בואו נלך לבית משפט, אני מוכן להגן על העניין ואני לא אשלם לאף אחד.

מר אלברט אוחיון: פה אין מה להגן. פה העירייה חתומה, גם אנחנו חתומים.

עו"ד דוד מנחם: אלברט, בבקשה,

מר אלברט אוחיון: זה שיש תקלה, זה משהו אחר, זה לא קשור לקבלן. לא שאני עכשיו מגן על הקבלן, אני פשוט רוצה לגמור את הסאגה הזאת.

מר משה בודאגה: נכון.

עו"ד דוד מנחם: ראש העיר, כי אני לא רוצה לדבר שב-2017 הביאו לי לחתום על מסמך, יש החלטה ב-2017 שב-2015 תקצבו 10 מיליון על 2016. שאני לא אתחיל לדבר בנחת. שאני לא אתחיל לדבר.

מר ליעד אילני: אתה לא רוצה לדבר – אז אל תדבר.

עו"ד דוד מנחם: אז לשבת בשקט ולא להיות 'חוכמולוגים'. לא להיכנס לפה שלי, כדאי.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: טוב, תודה כבוד הרב. תראה, קודם כל אני מאבחן את זה מהמקרה הקודם שהיה לנו, שהוא היה מן שירותי אוויר כאלה של יח"צ, למשהו שהוא פה צורך ציבורי, כמו שאמרתי – מיגונית, חירום, הדברה – זה משהו שהוא שירות חובה לציבור שבלתי ניתן להימנע ממנו. בכל זאת, אי אפשר לדעתי לעבור לסדר היום באופן מלא להתנהלות הזו, כמו שהגזבר אמר, כלפי העתיד צריך להיות מחיר להתנהלות כזו. צריך לדעתי להפחית ולו במעט בסכום. צריך גם להתחשב במצוקה התקציבית של העירייה ולפרוס את התשלום אולי על כמה שנים, כדי שלא יעיק לנו על התקציב. הדברים האלה, כמובן שהספק לא יאהב את זה, אבל הוא צריך לדעת. וככה ייזהרו הספקים גם בהתנהלות מול העירייה. הייתי מציע ליצור איזה מתווה שמייצר סוג של "קנס על ההתנהלות" בתוך הסכום הכללי ופורס את זה, כדי שלגזבר ולנו לא יהיה חסר.

מר אדם קניגסברגר: לא, כדי שגם נגמור את שנת 2018 מאוזנת.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, 2018 כבר גמור.

מר אדם קניגסברגר: זו הוצאה שהיתה צריכה להיות ב-2018.

עו"ד דוד שואקה: היה תהיה ב-19.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: היא תהיה ב-19. למה אני אומר לפרוס? כי זה תלוי מתי אתה משלם. אז ככה גם נפרוס ולא נעמיס על 19. לא שב-19 יש לנו איזו חגיגה של עודפים.

מר ליעד אילני: ראש העיר, אני מציע, בהמשך לדבריך, להסמיך את מנכ"לית העירייה להתקדם,

עו"ד כרמל שאמה הכהן: במתווה הזה.

מר ליעד אילני: במתווה הזה, אל מול הספק.

מר אדם קניגסברגר: או קיי.

מר ליעד אילני: מאושר פה אחד. תודה רבה.

החלטה:

מנכ"לית העירייה, גב' רחלי מרום, תסכם את הנושא אל מול הספק – אלי כהן הדברות, על פי המתווה שהנהלת העיר קבעה, על פיו הקבלן יקבל קנס על ההתנהלות ויאפשר לפרוס את התשלום למספר תשלומים.

הצבעה: מאושר פה אחד.

מר אדם קניגסברגר: אני ביקשתי.

מר ליעד אילני: אדם, אבל לא צריך בפורום הזה. נישאר אנחנו.

מר אדם קניגסברגר: לא, לא, אני רוצה בפורום הזה.

עו"ד דוד מנחם: לא, אבל יש פה עובדי עירייה.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא עוצרים שור בדישו.

מר אדם קניגסברגר: יש לנו, קודם כל, יש לנו ישיבות הנהלה מורחבת, יש לנו ישיבות הנהלה מצומצמת, יש לנו ישיבות של סגנים. צריך להיות פורום שאפשר להתבטא באופן חופשי. אני רוצה להתייחס לעניין הזה של נוכחות חברי ההנהלה בישיבות.

יש חברים שנמצאים בחו"ל, אין בעיה. אבל חברים שלא נמצאים בחו"ל ולא מגיעים לישיבות, זה דבר לדעתי שצריך לטפל בו. אם אדם, נבצר ממנו מסיבת מחלה או מסיבה אחרת להגיע, עליו להודיע לראש העיר שהוא לא יהיה נוכח, או יגיע באיחור. לא יכול להיות מצב כזה שאנחנו לא נדע בהתחלה מי מגיע. כל השולחן היה ריק.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: לא, זה רק גלעד ורווח, רק שניים חסרים. רק גלעד ורווח חסרים.

מר אדם קניגסברגר: בסדר, הוא הודיע לך שהוא לא יבוא?

מר ליעד אילני: צריך להודיע ליו"ר הקואליציה לפי נהלים שנקבעו בישיבה הראשונה.

עו"ד דוד מנחם: אבל, ליעד, לא צריך לדון פה בדברים כאלה. לא צריך לדון פה, אני חושב אדם, בדברים שכאלה, בפני עובדי ציבור.

מר אדם קניגסברגר: יש לנו פה ראשי אגפים, הם נוכחים בישיבות. אותו דבר לגבי הוועדות – המצב הוא חמור מאד בוועדות,

מר ליעד אילני: אני אטפל בזה ואני אומר את זה פה לפרוטוקול.

עו"ד כרמל שאמה הכהן: חבר קואליציה שלא מגיע ומפריע להתנהלות הקואליציה, זה יבוא לידי ביטוי בזכויות שלו בקואליציה. ברור, נו.

מר אדם קניגסברגר: אני, ברשותך כרמל, אני יודע שזה דברים שלא אוהבים לשמוע אותם, אבל אין ברירה. גם בוועדות תכנון ובנייה לא מגיעים אנשים, ששם העבודה היא מאד חשובה. לי יש הצעה – אם אין לנו אפשרות, בגלל שזה נבחרים, יש קושי לטיפול פוליטי, יש לנו אפשרות לא לתת לאנשים האלה שום בונוס. לא יכול להיות שאנשים לא באים לישיבות וגם מקבלים,

עו"ד חיה מנע: איזה בונוס מקבלים? רגע, אני רוצה שניה להתייחס בקצרה, ממש בקצרה.

אדם, תראה, אתה צריך להבין, אני לפחות, אני ועוד הרבה אנשים שאמורים לפחות להגיע לכאן היום ובישיבות הוועדה, עובדים לפרנסתנו.

מר אדם קניגסברגר: תכתבי מכתב.

עו"ד חיה מנע: רגע, לא, לא, לא. אנחנו עובדים לפרנסתנו.

מר אדם קניגסברגר: בסדר.

עו"ד חיה מנע: אנחנו עושים את זה בהתנדבות, אנחנו אפילו לא מקבלים החזר הוצאות וגם לא חניה. היום בבוקר עשיתי חצי שעה סיבובים כדי לחפש חניה ולכן גם הגעתי באיחור. אנחנו עושים מאמץ עילאי להגיע לישיבות אחר הצהריים ובערב, והיום הזזתי פגישה כדי להגיע לישיבה שמתקיימת היום בשעות הבוקר, על חשבון זמן העבודה שלי.

מר אדם קניגסברגר: ברור.

עו"ד חיה מנע: אתם חייבים להבין, ישיבות הוועדה של המליאה, מתקיימות בשעות הבוקר, זה לא פשוט. אני מבינה שיש קושי של

עובדי עירייה, שיש קושי לשלם שעות נוספות, אני מבינה את הכול. אבל צריך לקחת בחשבון, ברירת המחדל לא צריכה להיות כזו שאנחנו נבטל,

מר ליעד אילני: המליאה מתקיימת אחר הצהריים.

עו"ד חיה מנע: ועדת המשנה, סליחה, ועדת המשנה.

מר ליעד אילני: גם המשנה התקיימה אחר הצהריים.

עו"ד חיה מנע: לא, לא, היא עברה לשעות הבוקר.

מר אדם קניגסברגר: כי אחר הצהריים לא באו. אז בבוקר לפחות באים הרבה.

עו"ד חיה מנע: לא. אני הבנתי שאין אפשרות להגיע בשעות הערב.

מר ליעד אילני: אני, ברשותכם, חברים, אנחנו באיחור. אדם, סליחה שאני קוטע. יש פה אנשים שמחכים רק 27 דקות לפגישה שהיתה אמורה להתחיל ב-9:30.

אני רוצה לומר דבר כזה: יש פה אנשים שכנראה הדברים של ראש העיר בישיבת ההנהלה הראשונה לא היו ברורים להם. אני אוציא מכתב נוסף על זה היום. יש יו"ר קואליציה וצריך לעדכן את יו"ר הקואליציה או את לשכתו בכל איחור, בכל היעדרות מישיבת הנהלה או ועדה כזו או אחרת.

מר אדם קניגסברגר: נכון.

מר ליעד אילני: בוודאי ובוודאי ישיבת מועצה, לרבות כאלה שלא הצביעו על נושא מסוים בישיבת מועצה אחרונה, גם כן ללא תיאום מראש. יש משמעות ל-להיות חברים בקואליציה, ומי שלא הפנים את זה, אנחנו נמצא את הדרך להבהיר לו את זה באמצעים שעומדים לרשותנו. אני רוצה רק עדכון אחרון, חברים, היום בערב, אני אתחיל לפני כן, כשראש

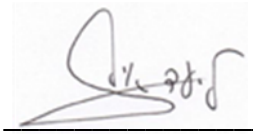
העיר נכנס לתפקידו, הוא הגדיר 3 אוכלוסיות שמאד מאד חשוב לו שהטיפול בהן יהיה עוד יותר מעמיק מאשר היה עד היום: זה ניצולי שואה, זה בני המשפחות השכולות וזה בני משפחות לתושבים עם צרכים מיוחדים. כחלק מההחלטה הזאת של ראש העיר, קיבלנו החלטה, אני אומר את זה כיו"ר בית יד לבנים, לקיים שבוע של אירועי זיכרון ואנחנו פותחים היום בערב לראשונה, זה לא היה בעבר, אירוע בבית יד לבנים, את אירוע פתיחת שבוע הזיכרון, בשעה 19:00 בערב. יהיו שם משפחות שכולות שחברות בהנהלה של יד לבנים וכולכם מוזמנים. תהיה שם הרצאה של זיו שילון ונשמח מאד לראות את כולכם.

תודה רבה. הישיבה נעולה.

<u>עדכונים מחוץ לסדר היום:</u>

1. **עדכון מנכ"ל העירייה, מר משה בודאגה- בנושא היערכות העירייה בחירום:**
   - **א. אין שינוי בהיערכות העירייה בחירום.**
   - **ב. לימודים כרגיל.**
   - **ג. מוכנות לפתיחת מקלטים ע"פ הצורך.**
   - **ד. לימודים במבנים יבילים:**
     1) **3 כיתות גן הלומדות במבנים יבילים הוחלט להעבירם לבתי הספר, והם אף תוגברו בסייעת נוספת.**
     2) **מבנים יבילים בבתי ספר יסודיים ובתיכוניים- ממשיכים ללמוד בהם כרגיל ובמידת הצורך התלמידים יועברו לבניינים אחרים.**
2. **עדכון מ"מ ראש העיר, מר ליעד אילני בנושא אירועי שבוע הזיכרון:**

השנה הוחלט בפעם הראשונה לקיים שבוע של אירועי זיכרון. אירוע הפתיחה של שבוע הזיכרון מתקיים היום, 05.05.2019, בשעה 1900 ביד לבנים.

מר ליעד אילני
מ"מ ראש העיר ויו"ר הקואליציה